

చేయవద్దు, నార్మల్ గా, నేచురల్ గా చేయండి. మీరు ఈ భూమి మీదకు వచ్చి వెళ్ళిన గుర్తు కూడా లేకుండా చేయండి. డబ్బు ఒక్కటే ఐశ్వర్యం కాదు. నీ శాంతి, సుఖం, ఆరోగ్యం అంతా ఐశ్వర్యమే. మోక్షానికి మించిన ఐశ్వర్యం లేదు. మీరు కంగారుపడవద్దు. సాధన ప్రారంభంలో చేదుగా ఉంటుంది, అలా సాధన చేయగా చేయగా కొంతకాలానికి అది అమృతం అయిపోతుంది. మన బుద్ధిలో దోషాలు ఉంటే మనం ఈశ్వరుని స్వరూపం పొందలేకపోవచ్చు. ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటే రాబోయే జన్మలో అయినా ఆ వస్తువు దొరుకుతుంది. అసలు మనం ప్రయత్నం అంటూ చేయాలి. మన ప్రయత్నాన్ని సాకుగా తీసుకొని ఆయన అనుగ్రహిస్తాడు. ఈశ్వరుడి యొక్క శక్తి మీదగాని, ఆయన అనుగ్రహం మీదగాని మనకు విశ్వాసం కుదరకపోతే ఈశ్వరుడి మీద మనకు భక్తి కుదరదు. ధ్యానం చేయటం, జపం చేయటం మీకు కష్టంగా ఉంటే మొత్తం సాధన వదిలిపెట్టకండి. నాకు ఇష్టమైన చిన్న చిన్న పనులు చేయండి, వాటిని సాకుగా పెట్టుకొని మిమ్మల్ని అనుగ్రహిస్తాను అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 21-01-06, మల్కీపురం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మీరు సబ్బక్టును బాగా అర్థంచేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయండి. ఎవరు చెప్పినా సబ్బక్టును బాగా అర్థం చేసుకోవాలి. సబ్బక్టు అర్థంకాకపోతే ఎన్ని వేల జన్మలు ఎత్తినా మీకు జ్ఞానం రాదు, జ్ఞానం రాకపోతే సుఖం రాదు. మన హృదయంలో ఉన్న భగవంతుడి స్వరూపంలో తప్పించి సుఖం ఎక్కడా బయటలేదు, ఏ లోకంలోనూ సుఖం లేదు అని శాస్త్రం చెబుతోంది. ఇది ముందు మనకు తెలియాలి. అసలు సుఖం ఎక్కడ ఉంది, సుఖం కోసం మనం ఎక్కడ వెతుకుచున్నాము. ఆ తేడా మనకు తెలియాలి. సుఖం మన హృదయంలో ఉంది కాని సుఖం కోసం మనం లోకంలో వెతుకుతున్నాము. అందుచేత కోటిజన్మలు ఎత్తినా మనకు సుఖం దొరకదు. పరిపూర్ణమైన సుఖం మనం పొందేవరకు పునర్జన్మలు వస్తాయి, ప్రకృతి మనలను విడిచిపెట్టదు. శరీరాన్ని శుచిగా ఉంచటం కోసం మనం రోజూ స్నానం చేస్తాము. బయటశుచి మంచిదే కాని లోపలశుచి కూడా ఉండాలి అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. లోపలశుచి అంటే మన బుద్ధి శుచిగా ఉండాలి. మన బుద్ధి శుచిగా ఉండాలంటే జపం చేయాలి, ధ్యానం చేయాలి. భగవంతుడి యొక్క హృదయం

చాలా విశాలమైనది. గీతలో పరమాత్మ ఏమి చెప్పాడు అంటే ఎవరు ఏ రూపాన్ని ధ్యానం చేసినా, ఏ నామాన్ని స్మరించుకొన్నా అందరూ నన్నే చేరతారు అని చెప్పాడు. భగవంతుడికి అనేక రూపాలు ఉన్నాయి, అనేక నామాలు ఉన్నాయి. అందుచేత మీకు ఇష్టమైన రూపాన్ని ధ్యానించుకోండి, మీకు ఇష్టమైన నామాన్ని స్మరించుకోండి. జపధ్యానముల వలన వివేకం పెరుగుతుంది. మన బుద్ధి శుచి అయితే, ఇది మంచి ఇది చెడు, ఇది మనకు సుఖాన్ని ఇస్తుంది ఇది దుఃఖాన్ని తీసుకొని వస్తుంది అని విడదీసి మనకు స్పష్టంగా చూపిస్తుంది. బయటశుచి ఎంత ముఖ్యమో లోపలశుచి కూడా అంతే ముఖ్యం. భక్తిపేరు మీద మొద్దబ్బాయిలుగా ఉండకూడదు, వివేకం పెంచుకోవాలి, బుద్ధిసూక్ష్మత పెంచుకోవాలి. ఇది నిత్యం, ఇది అనిత్యం అనేటవంటి తేడా మనకు తెలియాలి.

మనం ఏమి చేస్తున్నాము అంటే దేహానికి సంబంధించిన విషయాలను, మనస్సుకు సంబంధించిన గుణాలను లోపలఉన్న మన స్వరూపం మీద ఆరోపించుకొంటున్నాము. అంటే మనం కాని విషయాలను మనం ఏదిగా ఉన్నామో దానిమీద ఆరోపించుకొంటున్నాము. అదే అహంకారం. దేహం చనిపోతుంది. దేహం చనిపోయినప్పుడు నేను చనిపోతున్నాను అనుకొంటున్నావు. నువ్వు చనిపోవు. నువ్వు ఎవరిగా ఉన్నావు? ఆత్మగా ఉన్నావు. ఆత్మకు చావులేదు. దేహానికి సంబంధించిన చావును తీసుకొనివెళ్లి ఆత్మమీద ఆరోపిస్తున్నావు. బయట దుష్టచతుష్టయం, లోపల దుష్టత్రయం. మన మనస్సులో ముగ్గురు దుష్టులు ఉన్నారు. కోరిక, కోపం, లోభిత్వం ఇవే దుష్టత్రయం. దుష్టత్రయం చేసేది ఏమిటి అంటే మనకు తెలివితేటలు కలుగనివ్వరు, మనలను బాగుపడనివ్వరు. మీకు ఎంతోకొంత సుఖం అందటం కోసమే ఈ జ్ఞానయజ్ఞాలు అంతేగాని గొప్పలకోసం, గౌరవాలు కోసంకాదు. ఎవడైతే గొప్పల కోసం, గౌరవాల కోసంప్రాకులాడుతున్నాడో వాడికి కోటిజన్మలు ఎత్తినా జ్ఞానం రాదు. ఇది దేహము, ఇది మనస్సు అని తేడా ఎంతోకొంత ఇప్పుడు మనకు తెలుస్తోంది కదా అలాగే ఇది మనస్సు, ఇది ఆత్మ అని తేడా తెలియాలి, ఆ తేడా తెలిసిందా మీకు మాయ దారి ఇచ్చేస్తుంది. మేము కష్టాలు అనుభవిస్తున్నాము, ప్రారబ్ధం అనుభవిస్తున్నాము అని చాలామంది అంటారు. ఆ అనుభవించేది ఎవరు? మీ మనస్సు అనుభవిస్తోంది కాని ఆత్మ ఏమీ అనుభవించదు. అసలు ఆత్మకు పుట్టుకలేదు, పుట్టుక లేనిదానికి ప్రారబ్ధం ఏమి ఉంటుంది. మనస్సులో దుఃఖం ఉంది, ఆత్మలో సుఖం ఉంది. ఇది మనస్సు, ఇది ఆత్మ అని

విడదీసుకొన్నప్పుడు ఏమవుతుంది అంటే మనస్సును తీసుకొని వెళ్లి ఆత్మమీద ఆరోపించరు. అప్పుడు మనస్సులో ఉన్న దుఃఖం అణిగిపోతూ ఉంటుంది, ఆత్మలో ఉన్న సుఖం మీకు తెలుస్తూ ఉంటుంది. ఆత్మసుఖం మీరుపొందేవరకు పునర్జన్మలు వస్తూఉంటాయి. ఎందుచేత వస్తూ ఉంటాయి అంటే ఆత్మసుఖం పొందేవరకు మనం సుఖం కోసం బజారులో వెతుక్కింటూ ఉంటాము. బజారులో వెతుక్కివాలి అంటే దేహం రావాలి కదా. అందుచేత మనం గమ్యాన్ని మర్చిపోకూడదు. మనం పూజలు చేస్తున్నాము, జపాలు చేస్తున్నాము, వ్రతాలు చేస్తున్నాము. వీటి అన్నింటి యొక్క ప్రయోజనం ఇంద్రియనిగ్రహం, మనోనిగ్రహం. వీటి ప్రయోజనం ఆత్మజ్ఞానసముపార్జన. ఆత్మజ్ఞానం కలుగకపోతే మనకు ఆత్మసుఖం తెలియదు. ఆత్మసుఖం తెలియకపోతే పునర్జన్మలు తప్పవు. మనస్సు యొక్క వేగం తగ్గాలంటే స్నేహాల విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండాలి. మనం తీసుకొనే ఆహారం తగుమాత్రంగా ఉండాలి, సాత్వికంగా ఉండాలి. అప్పుడు మీకు జ్ఞాపకశక్తి పెరుగుతుంది, వివేకం పెరుగుతుంది.

మనుషుల ప్రేమ అసలు నిజం కాదు, భగవంతుడి ప్రేమ ఒక్కటే నిజం. మీరు ఒకటి బాగా జ్ఞాపకం ఉంచుకోండి. ఇతరులు మిమ్మల్ని ప్రేమించవచ్చు, మీరు ఇతరులను ప్రేమించవచ్చు కాని ఆ ప్రేమల మీద ఆధారపడవద్దు. మనుషుల ప్రేమల మీద ఆధారపడ్డారా భవిష్యత్తులో మీకు మిగిలేది దుఃఖం. సర్వసాధారణంగా మనిషి అహంకారం లేకుండా ఉండడు, వాడి అహంకారం మీద ఆధారపడి ఎంతకాలం బతుకుతాము. మనం సంతోషం కోసం, సుఖంకోసం ఇతరుల మీద ఆధారపడితే మనకు లోపల తూకంలేదు అని అర్థం. మీరు ఇతరులను ప్రేమించవచ్చు, అది ఒక నాటకంలాగ ఉండాలి. భగవంతుడి యొక్క ప్రేమ మీద ఆధారపడాలి, ఆయన మనకు ఇచ్చే జ్ఞానం మీద ఆధారపడాలి అంతేగాని మనుషుల మీద ఆధారపడితే చివరకు మిగిలేది సున్న. ఇప్పుడు మీ అత్తగారిని మీరు బాగాప్రేమిస్తున్నారు అనుకోండి, ఆవిడ మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తోంది అనుకోండి. ఏదో క్షణంలో మిమ్మల్ని ప్రేమించటం మానివేసింది అనుకోండి మీకు దుఃఖం వచ్చేస్తుంది. అందుచేత మీ అత్తగారు మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తే ప్రేమించనివ్వండి. కాని మీరు లోపల హృదయాంతరాళాలలో ఆ ప్రేమ మీద ఆధార పడకండి, ఊరికే ఆధారపడినట్లు నటించండి, కాలక్షేపం అయిపోతుంది. నిజంగా ఆధారపడితే చివరకు మిగిలేది దుఃఖం. ఏమో ఆవిడకు ఎప్పుడు వికారం వస్తుందో చెప్పలేము. మీ ఇంట్లో వారిని ప్రేమించండి, వాళ్ళు మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తారు. అలా ఒకరిని ఒకరు

ప్రేమించుకోండి కాని అది నిజం అని మటుకు అనుకోవద్దు అది నేను చెప్పేది. అది నిజం అనుకొన్నారా మీ హృదయంలో ఉన్న నిజం ఇంక మీకు తెలియదు. ఎదుటివారు మర్యాదగా మాట్లాడుతూ ఉంటే మీరు కూడా మర్యాదగా మాట్లాడండి. మీరు బాగున్నారా అంటే మీరు బాగున్నారా అనుకోండి. వారు మీకు సహాయం చేయవచ్చు, మీరు వారికి సహాయం చేయవచ్చు. ఈ నటన అంతా మామూలే కాని ఇదంతా నిజం అని అనుకోవద్దు. మనం బంధువులను, స్నేహితులను పోగుచేసుకొంటాము, ఈ శరీరం చనిపోయిన తరువాత ఒక్క ఈశ్వరుడితో తప్ప ఎవరితోను మనకు సంబంధం ఉండదు. శరీరం చనిపోయిన తరువాత ఏ ఈశ్వరుడితో మనకు సంబంధం ఉంటుందో దానిని వదిలేసి ఇక్కడ తాత్కాలిక మెరుపుల కోసం చూసి మీరు బోల్తాపడకండి, మాయలో పడకండి.

మనం వివేకాన్ని పెంచుకొంటూ రావాలి. మన మనస్సు ఎప్పుడూ శరీరంతో జత వేసుకొని తిరుగుతూ ఉంటుంది. వివేకం పెరుగుతూ ఉంటే మనస్సు శరీరంతో జత కట్టటం మానివేస్తుంది, లోపలఉన్న చైతన్యం వైపుకు జరుగుతూ ఉంటుంది. మనం బాగుపడాలి, మనకి జ్ఞానం వచ్చేయాలి అంటే వచ్చేయదు. ఏ హృదయంలో అయితే భగవంతుడు ఉన్నాడో అటువైపుకు మనస్సు యొక్క చూపు మళ్ళింపబడాలి అంటే మనస్సు లోపలకు ప్రయాణించాలి. మనస్సు బాహ్యముఖానికి వస్తే దుమ్ము అంతా పోగుజేసుకొంటుంది, మనస్సుకు లోచూపు కలిగితే అది పవిత్రం అవుతుంది. మనస్సు బాహ్యముఖమయితే దుమ్ము, మనస్సు అంతర్ముఖమయితే జ్ఞానం. అహంకారం తొలగించుకోవటానికి ఏదోమార్గంలో ప్రయాణం చేయండి. భక్తిమార్గం, కర్మమార్గం, జ్ఞానమార్గం ఇలా ఏదో మార్గంలో మీకు నచ్చిన మార్గంలో ప్రయాణం చేయండి, దుర్మార్గంలో మటుకు ఉండకండి. మీకు ఆత్మజ్ఞానం లేకపోతే జనం చుట్టూ తిరగాలి. ఆత్మజ్ఞానం కలిగితే జనం చుట్టూ తిరగవలసిన పనిలేదు, మీ చుట్టూ జనం తిరుగుతారు, జ్ఞానం యొక్క వైభవం అట్టిది. మనం మాట్లాడే మాటలలో చాలా వాటికి మనకే అర్థం తెలియదు. ఓతండ్రి వారు ఏమి మాట్లాడుతున్నారో వారికి తెలియదు, వారిని క్షమించి ఆశీర్వదించు అంటాడు క్రీస్తు. అందుచేత మనం ఎక్కువ మాట్లాడకూడదు. అవసరంలేని మాటలు మాట్లాడటం వలన మన బుద్ధి పాడైపోతుంది. అవసరమైన మాట కూడా ప్రీతిగా మాట్లాడాలి, ఎదుటివాడి క్షేమం కోరి మాట్లాడాలి. ఈ దేహానికి ఎప్పుడు, ఏమి జరగాలో అది జరుగుతూ ఉంటుంది, అది ఎప్పుడు చనిపోవాలో

అప్పుడు చనిపోతుంది. దేహాన్ని ప్రారబ్ధానికి విడిచిపెట్టి, మీ సాధన ఏదో మీరు జాగ్రత్తగా చేసుకోండి, లోపల పరిశుద్ధులు అవ్వటానికి ప్రయత్నం చేయండి. బాహ్యంగా మీకు ఎంతమంది బంధువులు ఉన్నా, ఎంతమంది స్నేహితులు ఉన్నా, ఎంత అర్థబలం ఉన్నా ఇవి అన్నీ స్వప్నసమానమే. దీనివలన ఇసుమంతయు జ్ఞానం కలుగదు. మనం కృత్రిమ జీవితానికి అలవాటుపడిపోయాము. మీకు వందకోట్లు డబ్బు ఉన్నా అది భగవంతుడి దృష్టిలో సున్నా ఇవి అన్నీ ప్రకృతి గొడవలు. మన దేహం ఎంతనిజమో, మనస్సు ఎంత నిజమో ఈ చుట్టాలు, స్నేహితులు, సంపదలు అన్నీ కూడా అంతే నిజం. ఇవి పారమార్థిక సత్యం కాదు. నీ మనస్సు హృదయంలో ఐక్యమయ్యేవరకు మనస్సు నశించదు, వాసనలు నశించవు. ఎంతకాలం అయితే వాసన నశించదో అంతకాలం నీకు జన్మలు వస్తూనే ఉంటాయి, ప్రకృతి నిన్ను విడిచిపెట్టదు.

మనం మాట్లాడేమాటల వలనగాని, మనం చేసే పనుల వలనగాని, మన ఆలోచనల వలన గాని, మన మనస్సు పెరగకూడవు, వాటి వలన మనస్సు కలిగిపోవాలి. మనకు వచ్చే ఆలోచనల విషయంలో, మాట్లాడే మాటల విషయంలో, చేసే పనుల విషయంలో బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి, అజాగ్రత్త పనికిరాదు. ఎందుచేతనంటే ఇవాళ కాకపోయినా కొంత కాలానికి అయినా మన ఆలోచనలే, మన మాటలే, మన చేతలే అలవాట్ల కింద మారతాయి. ఏదో సరదాగా మాట్లాడుతున్నాము అనుకొంటాము. ఈ సరదాకి మాట్లాడే మాటలే కొంత కాలానికి అలవాట్ల కింద మారిపోతాయి. ఈ అలవాట్ల యొక్క వేగమే మనకు పునర్జన్మలను తీసుకొని వస్తుంది. మనం చిన్నచిన్న విషయాలలో అజాగ్రత్తగా ఉంటే ఇవే బండరాళ్ళు అవుతాయి. దయ అవసరం అని భగవంతుడు గీతలో చెప్పాడు. ఎవరు తిండికి, బట్టకు ఇబ్బంది పడుతున్నారో వారికి మీరు పది రూపాయలు ఇస్తే అది దయ అంటేగాని మీ గొప్పలు పెంచుకోవటానికి ఇతరులకు ఖర్చుపెట్టేది దయకాదు. మీ హృదయం ద్రవించి చేసే పని దయ. నీ అహంకారానికి తోచినట్లుగా చెయ్యవద్దు, శాస్త్రాన్ని ప్రమాణంగా పెట్టుకో. మనం హృదయపూర్వకంగా ఎవరిమీద అయినా దయ చూపిస్తూ ఉంటే అది వారికి అర్థం అవ్వక, మిమ్మల్ని విమర్శిస్తున్నారు అనుకోండి, మీకు ప్రకోపం రాకూడదు. గీతలో భగవంతుడు అనేక మంచివిషయాలు చెప్పాడు. కాని అవి మనకు అర్థమవ్వటంలేదు. ఎందుచేతనంటే మనకు సహనం లేదు, సత్వగుణం లేదు. అయితే అర్థమవ్వటం లేదు అని చదవటం

మానకండి, చదివినందుకు కొన్ని మార్కులు ఇస్తారు. మీరు ఎంత సాధన చేసినా దైవీ సంపద లేకుండా మీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. దైవీసంపద పెంచుకో, అసురసంపద తగ్గించుకో. దైవీసంపద పెంచుకోవాలంటే, అసురసంపద తగ్గించుకోవాలంటే సహనం ఉండాలి, సత్వగుణం ఉండాలి. సాత్వికప్రవృత్తి కోసం ఈశ్వరుడి పాదాలను ఆశ్రయించాలి. ఈశ్వరుడు అంటే ఇట్టివాడు అని మనకు తెలిస్తేనేకదా ఆయనను ఆశ్రయించాలనే బుద్ధి కలిగేది. సృష్టి ఉన్నప్పుడు ఈ సృష్టికి యజమాని కూడా ఉంటాడు. ఆ యజమానిని ఆశ్రయించినా ఈ సృష్టిలో నుండి మనలను విడుదలచేస్తాడు. మనకు భగవంతుడు కంటే భగవంతుడు కల్పించిన విషయాలు అంటే ఎక్కువ ఇష్టం. భగవంతుడు కల్పించిన విషయాలకంటే భగవంతుడి యొక్క పాదాలను ఆశ్రయిస్తేనే మనకు మోక్షం కలుగుతుంది. నిజంగా మనం భగవంతుడికి శరణాగతి చెందితే, నీ ఇష్టమే నా ఇష్టం, నీ సంకల్పమే నా సంకల్పం, నాకు ఇష్టాలు, అయిష్టాలు అంటూ ఏమీలేవు. నాకు జీవితంలో మిగిలేది నీవే, ఉన్నది నీవే అని హృదయపూర్వకంగా భగవంతుడిని ప్రేమిస్తుంటే ఇంక సాధనపేరు మీద నీకు కష్టం లేదు, దుఃఖం లేదు. నీ దేహప్రారబ్ధంలో ఏది ఉంటే దానిని ఇష్టంతో చెయ్యి. ఇష్టంగా చేస్తే శాంతి, అయిష్టంగా చేస్తే అశాంతి.

మీరు ఇలా ఉండాలి అనుకోవద్దు, అలా ఉండాలి అనుకోవద్దు, ఎక్కువగా ఉండాలి అనుకోవద్దు, తక్కువగా ఉండాలి అనుకోవద్దు. మీ బంధువులతోగాని, స్నేహితులతోగాని పోల్చుకోవద్దు. హృదయంలో ఖాళీగా ఉండండి. మీకు ఈజన్మలోనే ఇప్పడే మోక్షం కలుగుతుంది. బయట ఏదో చెయ్యటం వలన ఇంతవరకు ఎవడికి ఆత్మజ్ఞానం కలుగలేదు బయట ఏదో చెయ్యటం వలన మీకు ఏదైనా పుణ్యం రావచ్చు. పుణ్యం, పాపం అనేవి మనస్సుకు సంబంధించినవి, చైతన్యంలో ఏమీలేదు. అయిష్టం ఎలా నరకాన్ని తీసుకొని వస్తుందో అలాగ ఇష్టం కూడా మనకు నరకాన్ని తీసుకొని వస్తుంది కారణం ఏమిటి అంటే అయిష్టంలో ఎంత దోషం ఉందో ఇష్టంలో కూడా అంతే దోషం ఉంది. కాని మనం అయిష్టం చెడ్డది, ఇష్టం మంచిది అనుకొంటాము. ఈ రెండూ మనస్సుకు సంబంధించిన విషయాలు. అయిష్టం వలన మనస్సు బజారులోనికి వచ్చేస్తుంది. ఇష్టం వలన కూడా మనస్సు బజారులోనికి వచ్చేస్తుంది. మీరు ఎవరినైతే చూసి ఇష్టపడుతున్నారో, కొంతకాలానికి వారు మిమ్మల్ని చూసి అయిష్టపడతారు అనుకోండి, మీకు దుఃఖం వచ్చేస్తుంది. ఆ బరువు మోస్తూ కృంగిపోయి

చనిపోతారు. ఇటువంటి బెంగలు మీకు ఎందుకు? మీరు ఆత్మ స్వరూపులు. మీరు మేక పిల్లలు కాదు, గొర్రె పిల్లలు కాదు, మీరు సింహం పిల్లలు. మీ దేహప్రారబ్ధంలో మీకు అధికారం ఉన్నా, ధనం ఉన్నా, చదువు ఉన్నా మీరు వాటితో కలవకండి. వాటితో కలిస్తే బతికిఉండగా దుఃఖం, చనిపోయిన తరువాత నరకం. కొంతమందికి కోట్ల డబ్బు ఉన్నా ఏడుస్తూ ఉంటారు, ఎదుటివాడి మూతి నాకుదాము ఏమన్నా రెండు మెతుకులు ఉంటే అంటుకొంటాయి అని చూస్తారు, వారి మూతి మనలను నాకనివ్వరు. వారికి నరకం రాకపోతే ఎవరికి వస్తుంది. కోరిక, కోపం, లోభిత్వం ఇవి దుష్టత్రయం, ఇవి మూడూ నరక ద్వారాలు. ఈ మూడు బలహీనతలు ఉండనక్కరలేదు, ఒక్క బలహీనత ఉంటే చాలు మనం నరకానికి పోతాము.

నీ దేహయాత్ర స్వశానంతో ముగిసిపోతుంది. జీవుడి యాత్ర స్వశానంలో ముగియదు. జీవుడు ఈ శరీరం ద్వారా కళ్ళతో ఈ సృష్టిలోని విషయాలను, వస్తువులను చూస్తున్నాడు, చెవుల ద్వారా వింటున్నాడు. ఈ శరీరం ద్వారా సృష్టిలోని విషయాలను, వస్తువులను చూసే జీవుడు ఎంత నిజమో అవి కూడా అంతే నిజం. ఆ జీవుడే నువ్వు అనుకొంటున్నావు. ఆ జీవుడు నీవు కాదు, వాడే నకిలీ నేను. ఈ నేను నిజమైన నేను కాదు, అదే నకిలీ నేను. ఈ నకిలీ నేనును తప్పించగలిగితే అప్పుడు కదా నీకు మోక్షం కలిగేది. ఈ నకిలీ నేనును నువ్వు అనుకొన్నంతకాలం నువ్వు సాధనచేయలేవు. అదే నువ్వు అనుకొంటూ ఉంటే దానిని ఎలా పోగొట్టుకోగలవు. నిన్ను నీవు పోగొట్టు కోలేవు. అందుచేత శాస్త్రాన్ని ప్రమాణంగా తీసుకొని జీవిస్తేగాని ఈ నకిలీనేను చావదు. నకిలీ నేను నశిస్తేనేగాని లోపల ఉన్న నిజమైన నేను నీకు వ్యక్తం కాదు. అది వ్యక్తమయితేనే గాని జననమరణ చక్రం నుండి బయటకు రాలేవు. ఏదైతే నువ్వు కాదో అదే నువ్వు అనుకొంటున్నావు. అందులోనుండి విడుదల అయితేకాని నీకు నిజమైన నేను వ్యక్తం కాదు. అశాంతిపోతేనేగాని నీకు శాంతి రాదు. నకిలీ నేనును పోగొట్టుకొంటేనేగాని నీకు నిజమైన నేను దొరకదు. ఈ నకిలీనేనులో నుండి నిన్ను విడుదలచేయటం కోసం ఎప్పుడు ఎక్కడ నీ జీవితాన్ని ఎలా మలుపుతిష్టాలో చూసేవాడే నీ గురువు. మీ బాహ్యపరిస్థితులు బాగుచేయటం కోసం మీ అమ్మ ఎలా చూస్తుందో అలాగ మీకు ఏదైతే దుఃఖకారణమో అందులో నుండి విడుదలచేయటానికి గురువు చూస్తాడు, వాడే ఈశ్వరుడు. తల్లి మంచం పడితే కొంచం చాకిరి చేస్తే తల్లి

ఋణం తీరిపోయింది అనుకొంటారు. గురువు ఋణం ఎలా తీరుతుంది అంటే గురువు ఏ స్థితిలో ఉన్నాడో ఆస్థితిని మనం పొందితే గురువు ఋణం తీరిపోతుంది.

ఉన్నది ఒక్కటి అంటే ఒక్కటి అంటున్నారు. అందులోనుండి ఈ మనస్సు ఎప్పుడు వచ్చేసింది అని అడుగుతున్నారు. ఈ మనస్సు గొడవ ఏమిటి పడలేకపోతున్నాము అంటున్నారు. మనస్సు అనేది లేదు, ఇది ఒక భ్రాంతి. ఉన్నది ఒక్కటి, దానిని చూసి మనస్సు అనుకొంటున్నావు. నీకు తాడు పాముగా కనిపిస్తోంది అనుకో తాడులో పాము ఉందా? నిజంగా పాములేదు. తాడే పాముగా నీకు కనిపిస్తోంది. అలాగే నీకు ఆత్మే మనస్సుగా కనిపిస్తోంది. ఆత్మని మనస్సు అని భ్రాంతి పడుతున్నాము. ఈ భ్రాంతిలో నుండి బయటకు వస్తే మనస్సు కనబడదు. మనస్సు ఎక్కడ నుండో రాలేదు ఆత్మే నీకు మనస్సుగా కనిపిస్తోంది. ఇది పాము కాదు, ఇది తాడే అని నీకు తెలిసినప్పుడు పాము కనబడదు. అలాగే నీకు జ్ఞానం కలిగాక ఇది మనస్సు కాదు, ఇది ఆత్మే అని నీకు తెలుస్తుంది. అప్పుడు మనస్సు కనబడదు. మనం ఇంద్రియ నిగ్రహం కోసం, మనోనిగ్రహం కోసం ప్రయత్నం చేస్తున్నాము, ఎలా చేస్తాము అంటే ఆముదం పుచ్చుకొన్నట్లు చేస్తాము, అలాచేస్తే నీకు ఇంద్రియనిగ్రహం, మనోనిగ్రహం సాధ్యంకాదు అని ఆచార్యులవారు చెప్పారు. మీరు ఎవరి ఇంటికి అయినా వెళితే జున్ను పెట్టారు అనుకోండి. నెమ్మదిగా ఎంతో ఇష్టంతో చాలా బాగుంది అనుకొంటూ తింటారు. మీరు జిన్ను తినేటప్పుడు ఎలా ఉంటున్నారో అంత ప్రీతిగా, అంత ఇష్టంగా ఇంద్రియనిగ్రహం కోసం, మనోనిగ్రహం కోసం కనుక ప్రాక్టీసుచేస్తే ఇంద్రియనిగ్రహం, మనోనిగ్రహం సాధ్యమవుతుంది అని చెప్పారు. నీ దేహానికి రోగం వస్తే మందు ఎలాగ వాడతావో అలాగ ఆకలి అనే రోగానికి తగిన ఆహారమే పెట్టు అని చెప్పారు. అంతేగాని అతిగా తినవద్దు. నీకు కోరికలు ఎక్కువగా వస్తూ ఉంటే నీ మనస్సు కుదురుగా లేదు అని అర్థం, నీవు భగవంతుడికి శరణాగతి చెయ్యలేదు అని అర్థం. భగవంతుని పాదాలయం నీకు భక్తి లేనప్పుడు కోరికలు పెరుగుతూ ఉంటాయి. నీ మనస్సు నిర్మలంగా ఉంటే, నిశ్చలంగా ఉంటే, స్వచ్ఛంగా ఉంటే నీకు కోరికలతో పనిలేదు. నీకు కోరికలు పెరుగుతూ ఉంటే దేహభావన పెరుగుతూ ఉంటుంది. నీకు దేహభావన ఉన్నంత కాలం, ఈ దేహమే ఆత్మ, మనస్సే ఆత్మ అనుకొన్నంతకాలం అశాంతి నిన్ను విడిచిపెట్టదు. ఎవరైనా మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తున్నారు అనుకోండి ప్రేమించనివ్వండి, లోపల మటుకు ఆ ప్రేమ మీద ఆధారపడకండి. ఆధారపడ్డా మీరు సున్న అయిపోతారు. మరల వారు ప్రేమించటం

మానివేస్తే ఆ బరువు మీరు మొయ్యలేరు. దైవప్రేమ మనకు శాంతిని కలుగజేస్తుంది. మానవుడు ప్రేమించే ప్రేమలు మనుకు శాంతిని ఇవ్వవు, మనస్సుకు లోచూపు కలుగజేయవు. అందుచేత అయిష్టం ఎంత ప్రమాదమో ఇష్టం కూడా అంతే ప్రమాదం. ద్వేషం ఎంత ప్రమాదమో రాగంకూడా అంతే ప్రమాదం, ఇది జ్ఞాపకం ఉంచుకోండి. మనకు చైతన్యం కానిది గొప్పగా కనిపిస్తోంది. మనకు శరీరం గొప్పగా ఉంది, మనస్సు గొప్పగా ఉంది, మన బంధువులు, స్నేహితులు ఈ రూపాలు అన్నీ గొప్పగా కనిపిస్తున్నాయి. నీకు వైరాగ్యం లేకపోవటం వలన హృదయంలో ఉన్న సత్యవస్తువు తప్పించి మిగిలినవి అన్నీ గొప్పగా కనిపిస్తున్నాయి.

వైరాగ్యం లేనప్పుడు లేనిది ఉన్నట్లుగా, ఉన్నది లేనట్లుగా కనిపిస్తుంది. వైరాగ్యం లేని వాడికి జ్ఞానం రాదు. నువ్వు బతుకు కాని ఎవరిమీద ఆధారపడి బతకవద్దు. ఎవరి మీద అయినా ఆధారపడితే ఆధారాలు పోయినప్పుడు నీకు మిగిలేది అశాంతి. భగవంతుడు చెప్పేమాట మీద గౌరవం లేకపోతే ఎంత విన్నా మనకు అర్థం కాదు. ఏ దేవుడు అయితే మనకు జ్ఞానాన్ని ప్రసాదిస్తున్నాడో ఆ దేవుడిలో దోషాలు వెతుకుతూ ఉంటే మనకు జ్ఞానం ఏమిటి? ఇటువంటి పాడుబుద్ధికా ఆత్మజ్ఞానం, భగవంతుడు గురించి శ్రవణం చేయకుండా ఆయన యొక్క జ్ఞానత్వం ఎలా తెలుస్తుంది. భగవంతుడి యొక్క జ్ఞానత్వం మీకు తెలియకపోతే ఆయన మీద గౌరవం ఎలా కలుగుతుంది. పూర్వజన్మలో చెడ్డకర్మలు చేసిన వారు దేవుడిని నమ్మరు, చెడ్డకర్మ నమ్మనివ్వదు. భగవంతుడిపట్ల పరిపూర్ణమైన విశ్వాసం ఉంటే నువ్వు హిమాలయపర్వతాల లాంటి తప్పలు చేసినా ఆవు ఏవిధంగా అయితే దూడను నాకుతుందో అలాగ నీ తప్పలను, నీ బుద్ధిలోని దోషాలను నాకి నీ బుద్ధికి స్వచ్ఛత కలుగజేసి, జ్ఞానం సంపాదించాలనే బుద్ధిని కలుగజేసి, నీచేత సాధన చేయించి నీకు జ్ఞానాన్ని ప్రసాదిస్తాడు. శరణాగతిమార్గంలో అయినా నకిలీ నేనును పోగొట్టుకోవాలి. భగవంతుడియందు భక్తి లేనప్పుడు మీకు శరణాగతిమార్గం సాధ్యం కాదు. అప్పుడు మీరు జ్ఞానమార్గంలోనికి వచ్చి నకిలీనేనులో నుండి విడుదలపొందాలి. కోరికలను నెరవేర్చుకొంటూ, నెరవేర్చుకొంటూ కోరికలను జయించినవాడు ఈ సృష్టిలో ఎవడూ లేడు. భగవంతుడికి ఉన్న అన్ని పేర్లు మంత్రాలే. మన మనస్సును భగవంతుడి నామాల్లో నానబెట్టుకోవాలి, అలా నానబెడితే మన మనస్సు కలిగిపోతుంది. మనస్సు ఎప్పుడైతే కలిగిపోయిందో అప్పుడు హృదయంలో ఉన్న వస్తువు మనకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతుంది.

మీతో(డు) మీరు!

మీకోసం మీరు

ఉద్యోగం, ఇల్లు, పిల్లలు ఇలా చాలా పనులు, బాధ్యతల పేరిట నిరంతరం ఉండేవే. అయితే ఇందులోనే కొంత సమయం మీకోసం మీరు పనిచేయండి. అప్పుడే మీరేంటో మీకు పరిచయమవుతారు. మిమ్మల్ని మీరుగా ఎవరో గుర్తించడం కాదు, మీరేంటో తెలుసుకొని... అలా మిమ్మల్ని మీరు గుర్తించేందుకు అవసరమైన కృషి చేయండి. ఇలా మీతో మీరు మంచి సంబంధాలు ఏర్పరచుకొని, వాటిని నిరంతరం కొనసాగించిన తరువాత మీకు ఎవరితో, ఎలాంటి వ్యక్తులతో సంబంధాలు అవసరమో అర్థమవుతుంది. అప్పుడు మీరు ఎంచుకొనే స్నేహితులైనా, ఎవరైనా సరే మీకు మరింత ఆనందాన్ని పంచేలా ఉంటారు.

మీకు మీరే తోడుగా

ఒక్కరుగా ఉండటం చాలా ఇబ్బందిగా ఉంటుంది కొంతమందికి. అయితే ఎవరికి వారే తోడుగా ఉండటాన్ని కూడా తప్పకుండా అలవాటు చేసుకోవాలి. అప్పుడే ఎప్పుడు, ఎలా ఉండాలన్నా (జీవితాన్ని అనుకున్నంత) ఆనందంగా జీవించటానికి దారులు విశాలంగా ఉంటాయి. అసలు మీరు ఒక్కరుగా ఉన్న సమయం మిమ్మల్ని మీరు చదువుకోవడానికి, ప్రశ్నించుకోవడానికి మీలో ఉన్న మీ తోడును వెతుక్కోవడానికి దొరికిన ఒక గొప్ప సువర్ణావకాశం.

జీవితంలో వేరొకరు తోడుగా లేని సందర్భాలను గడిపేందుకు అవసరమైన ఆసరాను ఇప్పుడే మీకు పరిచయం చేస్తుంది. మీతోపాటు కొంత కాలం ఉన్న వ్యక్తి అది స్నేహితులైనా, బంధువులైనా, భాగస్వాములైనా, తల్లిదండ్రులైనా సరే ఒక్కసారిగా మీకు దూరమైనపుడు ఒంటరిగా ఉన్నామనే నిస్పృహ, నిరాశతో కూడిన ఆలోచనలు రావటం సాధారణమే. ఇలాంటి సందర్భాల్లోనే అభద్రతాభావం మిమ్మల్ని వెంటాడకుండా ఉండాలంటే మీకు మీరు తోడు అనే భావం మీలో ఉండాలి.

మీ ఆలోచనలు, ఆశయాలు, అభిప్రాయాలు ఇవన్నీ కలగలసిన మనిషి మీలో ఉన్నారు, మీకెప్పుడూ తోడుగా ఉండి ముందుకు సాగిపోవడానికి అవసరమైన శక్తిని,

ఉత్సాహాన్ని ఇస్తారు అనే విషయాన్ని మీరు గ్రహిస్తే జీవితంలో మిమ్మల్ని ఎప్పుడూ వదలి వెళ్ళని ఓ గొప్ప తోడును సంపాదించుకొన్నట్లే.

ఏకాంతంగా ఉండండి, ఒంటరిగా కాదు

మీతో మీరు సౌకర్యంగానే ఉండగలిగితే ఎప్పుడైనా ఒక్కసారి ఏకాంతంగా ఉండటానికి కేటాయించుకోండి. ఎందుకంటే ఈ సమయం మీతో మీరు బాగా దగ్గరవటానికి, మిమ్మల్ని మీరు తెలుసుకోవడానికి ఉపయోగపడుతుంది. వేరొకరు ప్రశ్నిస్తే ఓర్పుకోలేని ఎన్నో ప్రశ్నలు, వేరొకరు అభినందిస్తే రుచించని ఎన్నో అభినందనలు, మరెన్నో జాగ్రత్తలు మీరు వింటారు. మీతోడుగా ఉన్న మీలో ఒకరు చెబుతున్నారు కాబట్టి ఖచ్చితంగా వింటారు, ఆనందిస్తారు, పాటిస్తారు.

ఏకాంతంగా ఉండటం, ఒంటరిగా ఉండటం ఒకటి కాదు. మీలోకి మీరు తొంగి చూసుకోలేనప్పుడే ఒంటరితనం ఆవరిస్తుంది. లేదంటే మీకు ఒంటరితనం గురించి ఆలోచించేంత సమయం కూడా ఉండదు. అంతే కాదు ఇలా ఒంటరి సమయంలో మీతో మీరు ఉండటం అలవాటు చేసుకుంటే మీలో ఒంటరితనం కూడా క్రమేపి తగ్గుముఖం పడుతుంది. మీగురించి ఎంతో సమాచారాన్ని మీకు అందిస్తుంది.

మీ గురించి మీరు భయపడొద్దు

భయానికి విత్తనం అభద్రతాభావమే. జీవితంలో ఎవరికైనా భయం కంటే బద్ధ శత్రువే ఏదీ ఉండదు. ఎందుకంటే మనిషిలోనే ఉంటూ భయపెడుతూ వెనకడుగు వేయిస్తూ మరింత భయాన్ని జోడిస్తుంది, దాని శక్తిసామర్థ్యాలను పెంచుకొనే కొలదీ మనుషులు అసమర్థులవుతారు. అందుకే ఎప్పుడూ మీ గురించి మీరే భయపడకండి.

మీ కోసం, మీ భవిష్యత్తుకోసం, మీ జీవితం కోసం ఇతరులు, కుటుంబ సభ్యులు, మీ మేలు కోరుకొనేవాళ్ళు భయపడటం కంటే మీరు భయపడటం చాలా చెడు చేస్తుంది. మీకు మిమ్మల్నే కాదు మీ శక్తి సామర్థ్యాలనూ దూరం చేస్తుంది.

ప్రయత్నంలో, పోరాటంలో, ఆటలో, పాటలో, ఆనందంలో, విచారంలో ఎక్కడ ఏ సందర్భంలో ఒంటరిగా ఉన్నా భయాన్ని తోడు రానీయకండి, వచ్చిందంటే ఇంకెవల్నీ తోడు రానీయదు సరికదా, మీలో ఉన్న మీ తోడుని కూడా బయటకు తరిమేస్తుంది. మిమ్మల్ని మీరు మరచిపోయేలా చేస్తుంది. అందుకే అంతకు ముందే మీకు తోడుగా మిమ్మల్ని ఆపక్ష్మినించుకోండి. ఆనందంగా సాగిపాండి.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

| | |
|---------------|------------------------|
| 09-03-06 గురు | చించినాడ గీతామందిరం |
| 12 నుండి 16 | అరుణాచలం క్యాంపు |
| 26-03-06 ఆది | పత్తేపురం |
| 30-03-06 గురు | జిన్నూరు |
| 06-04-06 గురు | శ్రీరామనవమి, పాలకోడేరు |
| 09-04-06 ఆది | పిప్పర |

With malice to none, Charity even unasked, and help to all creatures in thought, word and deeds, is the pious nature of good men, always.
- Mahabharatha

ఒకటిగా ఉన్నది “నిజం” - రెండుగా ఉన్నది “మాయ”

ఆధారం అంటే ఒక్కటిగా ఉన్న అభిప్రాయం. ఇది లేనిదే ఈ సృష్టిలో ఏ వస్తువుకు ఉనికి అసాధ్యము. వస్త్రాలకు ఆధారం దూది, కుండకు మట్టి, ఆభరణానికి బంగారం అభిప్రాయంగా ఉంది. ఈ విశాల విశ్వంలో సర్వరూపాలు ఒక్కటిగా ఉన్న మహాత్తర సత్యం యొక్క వ్యక్త రూపాలే. దేహాత్మ భావన వల్ల మంచి చెడులకు లోబడి అసంఖ్యాక దేహాత్మితే గడిపి, అనుభవాలను, ఆకాంక్షలను గడించించి ఈ మనస్సు, ఒక్కటిగా ఉన్న ముక్త స్థితిలో ఉండే ఆనందాన్ని పొందాలంటే మనస్సుకు బాహ్య వస్తుమయ ప్రపంచంలో లభ్యమయ్యే చిరు ఆనందాలుకంటే చాలా గొప్పదైన ఆనందం తనలోనే ఉందని తెలియాలి. దాన్ని నిజంగా నమ్మితే ప్రకృతి రాగ-బంధాలను పెంచుకోదు. కుక్క ఎముకను అదేపనిగా కొరుకుతూ ఉంటే రాపిడికి నోరు పగిలి రక్తం వస్తూ ఉంటే ఎముక నుంచి రక్తం వస్తున్నది అని ఎముక ఎక్కడ కనిపించినా పరుగులు తీస్తుంది. అలాగే మనస్సు తనకన్న భిన్నంగా రెండవ వస్తువు ఉందని భ్రమించి విషయ భోగాలవైపుకు పరుగులు తీస్తుంది. నిజానికి సుఖాన్ని ఇచ్చే గుణం వస్తువుల్లో లేదు. ఆక్రియలో మనస్సు ఏకాగ్రత వల్ల మాత్రమే ఆనందం వస్తుంది అని దానికి తెలియదు. సుఖ-దుఃఖాలు అన్ని ప్రతిబంబమైన అహంకారానికి చెంది ఉంటాయి. ఒక్కటిగా ఉన్న పూర్ణత్వమే మన సహజ స్వభావం కాని అహంకారం మూలంగా భ్రమకు లోనై మనలను మనమే దుఃఖితలుగా భావిస్తున్నాము. బాలుడు చందమామ కావాలని గొడవచేస్తే తల్లి ఒక అద్దాన్ని ఇస్తుంది. దానిలో చంద్రుని పట్టుకొన్నట్లు బాలుడు భ్రమపడి సంతోషంతో కొంతసేపు ఆడుకొంటూ పారపాటున అద్దం జారిపడి విరిగిపోతే చంద్రుడు విరిగిపోయాడని విలపిస్తాడు. సరిగ్గా మన స్థితి అదేరకంగా ఉంది. శరీరం జబ్బుగా ఉంటే నేను జబ్బుగా ఉన్నానని, మనస్సు అశాంతిగా ఉంటే నేను అశాంతిగా ఉన్నానని అంటూ విలపిస్తున్నాము. ఆత్మ ఈ కర్మలతో ఎటువంటి జోక్యం లేకుండా ఒక్కటిగా ఆనందంగా ఉంది. ఒక్కటిగా ఉన్న జ్ఞాని అన్ని రూపాలు తనవిగా చూడటం వల్ల పతనం చెందడు. మనస్సు కోరికా, విచారం, ఆమోదం, క్రోధంలో వశం కాకపోతే ఒక్కటిగా ఉన్న ముక్త స్థితిలో ఉన్నట్లే, గురు సమక్షంలో మన ప్రయత్నం లేకుండానే ఒక్కటిగా ఉండి ఆనందిస్తాము అది గురు వైభవం.

- సాగీరాజు రామకృష్ణారాజు, అర్థవరం

జీవితమంతా మీరు కోరుకున్న, ఇష్టపడిన, ప్రేమిస్తున్న వ్యక్తులతోనే గడుస్తుందనే గ్యారంటీ లేదు, చాలా వరకు అది సాధ్యపడదు కూడా. అందుకు పరిస్థితులను మీకు మీరుగా ధైర్యంగా ఎదుర్కొనేందుకు సన్నద్ధం కావాలంటే అందరూ ఉన్నప్పుడూ మిమ్మల్ని మీరు తెలుసుకొని మీకు మీరు తోడుగా ఉండటం అలవాటు చేసుకోవాలి.

మీకు మీరు పరిచయం కావాలి

మీకెంత మందితో పరిచయాలు ఉన్నాయి అనేది కాదు ముఖ్యం. ముందు మీకు మీరు పరిచయం కావాలి. ఎప్పటికప్పుడు మీ సమాచారం మీ లోపలి మనిషికి (మీ మనసుకు) పరిచయం చేయాలి. ఆత్మ విమర్శ చేసుకోవటానికి కూడా ఇదే ఉత్తమ మార్గం. మీకెన్నో ఆలోచనలు రావచ్చు, అన్నీ మనసులోనుంచి పుట్టవు. వాటి ప్రభావాన్ని మీరు ఖచ్చితంగా అంచనా వేయాలంటే ఒంటరిగా కూర్చుని మీతో మీరు ఆ విషయాలను చర్చించుకోవాలి. మీకు సరిపడే, మేలుచేసే నిర్ణయం తప్పకుండా బయటపడుతుంది.

స్నేహాలు, సంబంధాలు అనేవి ఏవైనా అవసరాలు కాకూడదు, ఆ మనుషులతో కలిసి ఉండటాన్ని కోరుకోవడం ద్వారా ఏర్పడాలి. అప్పుడే వాటికి విలువ. మీరు ఖచ్చితంగా మీకు కావలసిన వ్యక్తుల స్నేహాన్ని కోరుకోవాలంటే మీకు మీరు ఖచ్చితంగా తెలిసి ఉండాలి.

మీ చేతిలో చెయ్యి వేసుకొని అలా ఒంటరిగా నడవండి. మీ గురించి మీకు ఎంత సమాచారం వస్తుందో మీకే అర్థమవుతుంది. అదే మీకే కావాలి కూడా చెబుతుంది. దాని ప్రభావాల్ని వివరిస్తుంది. ఇది తెలుసుకోవటానికి ప్రపంచమంతా తిరగనక్కరలేదు. ప్రఖ్యాతి నిపుణుల్ని కలవనక్కరలేదు.

ప్రయత్నించండి, మీతో మీరుంటే మీకు గొప్ప తోడు దొరికినట్లే మరి.

(సంకలనం : డి॥ 06-02-2006 వార్త దినపత్రిక)

మీకున్న పరిచయాల సంఖ్య కంటే మీకు మీరు పరిచయం కావడం ముఖ్యం. మీకివరు తోడున్నారు? అనే ప్రశ్నకంటే మీకు మీరు ఎంత వరకు తోడున్నారు అనేది ప్రధానం. మీ జీవితం పట్ల, మీ మేలు కోరేవారి భయంకన్నా, మీకున్న భయమే పెద్ద సమస్య. ఏకాంతంగా గడపటం వేరు, ఒంటరితనంతో బాధపడటం వేరు. మీకు మీరు తోడుగా మీతో మీరుండటమే అన్నింటికీ గొప్ప పరిష్కారం!